

הלכות חנוכה תשפ"ד - לנשים גבורות החיל!

הרב אליקים לבנון, רב השומרון וראש ישיבת אלון מורה

- א. סיפור: הרב בנימין הרלינג זצ"ל הי"ד, לימד בישיבה, וגם בימי החנוכה היה נשאר כמעט לבדו בבית המדרש בשעת ההדלקה. שאלתי אותו: הרב, מדוע אינך נוסע לביתך בקדומים, להדליק נרות בזמן? השיב: אשתי מדליקה עלי בבית בזמן ההדלקה!
- ב. ואכן, הלכה פסוקה: **"אשה מדלקת נר חנוכה, שאף היא חייבת בה"**. (שו"ע או"ח סימן תרע"ה סעיף ג')
- ג. בשנה זו, שנת מלחמת "חרבות ברזל", הננו מודים לקב"ה על התעוררות רוח הגבורה של החשמונאים, ההולכת ומפעמת בקרב חיילינו, הלוחמים לסילוק הרשע מהעולם. כידוע: חשך לא מגרשים במקלות. חשך מגרשים ע"י הוספת אור!
- ד. השנה, נחלקת גבורת החשמונאים לשני כוחות: **האחד**: חיילינו הגיבורים, בעל, אב, בן, אח, כל אלה ידליקו את האור ע"י ניקוי העולם מהכח השטני המשחית, וזה עצמו יוסיף אור וטוב בעולם. **השני**: נשות החיל, "נר חנוכה איש וביתו", והבית זו האשה: אמר ר' יוסי: מעולם לא קראתי לאשתי – אשתי – אלא לאשתי: ביתי! אשה שבעלה מגוייס, הנמצאת בביתם, תדליק בבית ותברך: ביום הראשון שלוש ברכות: להדליק נר חנוכה, שעשה ניסים ושהחיינו. בימים הבאים רק שתי ברכות: להדליק ושעשה ניסים.
- ו. בהדלקתה, תתכוין להוציא את בעלה ידי חובה, בכל מקום בו הוא נמצא!
- ז. אשה המתארכת בבית הוריה או הורי בעלה, אינה חייבת להדליק, והיא יוצאת ידי חובה בהדלקת אביה או חמיה. אם גם הם מגוייסים, יוצאת בהדלקת אמה או חמותה. [במקרה זה, בעלה אינו יוצא ידי חובה בהדלקה, וחלה עליו החובה להדליק במקום בו הוא נמצא, אם הדבר אפשרי. אם לא אפשרי, ורואה נרות, יברך על הראיה.]
- ח. אשה אשכנזיה המתארכת בבית משפחתה, רשאית להדליק ולברך, אבל מאחר ואין זה ביתה, אינה מוציאה את בעלה ידי חובה. [כנ"ל]
- ט. אשה שבתם בדרום או בצפון, והיא מתגוררת במלון, או בדירה, חייבת להדליק במקום מגוריה החדש. בהדלקתה, תתכוין להוציא את בעלה, והוא פטור מלהדליק, מאחר וכעת, זה ביתם.

נשים גיבורות ויקרות:

עם הקושי להדליק ללא נוכחות הבעל, דעו כי זכות גדולה היא לכן, להמשיך את גבורתה של יהודית, אשר הכריעה את המלחמה, ע"י הריגתו של הלופורנס היווני. בהדלקתכן, אתן מאירות את האור, ומסלקות את החשך, ומוסיפות גבורה לבעליכן בחזית!

חיזקו ואימצו!

חג חנוכה מבורך ושמח!